

«ПРИСЯДЕМ, ДРУЗЬЯ, ПЕРЕД ДАЛЬНЕЙ ДОРОГОЙ...»

Сьогодні за круглим столом редакції зібралась бійці, командири і комісари університетських СВЗ: Наталя БУЛАТОВА, третьокурсник фізфаку, бійця «Євріа», Олена ЖИДЧЕНКО, четвертокурсник фізфаку, комісар «Євріа»; Галина КУЛАКОВСЬКА, четвертокурсниця мехфаку, командир «Горизонт»; Володимир КУЧЕРЯВІЙ, викладач факультету ілюмінації, комісар «Інтернаціоналіст» СВЗ, що працюватиме в НДР; Тарас КУШТА, третьокурсник радіофаку, командир «Чайка»; Кірія ЛЕГКІЙ, першокурсник радіофаку, комісар «Штурм»; Єгор МИЛЮХА, заступник секретаря комітету комсомолу університету, комісар «Комунар»; Олександр ФЕДОРЯКА, заступник секретаря комітету комсомолу, начальник штабу трудової комсомолу; Василь ШАБАТЬКО, четвертокурсник фізфаку, командир «Горизонт».

Розмову почав

О. ФЕДОРЯКА: 480 чоловік працюватимуть у Надії, 120 у Транспортній зоні, 50 — у Казахстані, 135 — у резерві провідників. Як бачите, відбулася деяка зміна традиційних місць роботи — цього року ми не надсилаємо загін до Криму. Ось чому залишилося багато дівчат, яких ми не змогли включити до будзагонів. Частину направили на міське будівництво, частину — до загону провідників. Ця перебудова дещо затягла процес формування СВЗ.

Г. КУЛАКОВСЬКА: А на мехматі виникли нові труднощі — на всьому другому курсі і частині першого запроваджено практику, яка закінчується 12 липня. Дуже багато молодшокурсників через це не зможуть поїхати у складі СВЗ.

О. ФЕДОРЯКА: Ми зобов'язані не просто пам'ятати слова Леоніда Ілліча Брежнєва про те, що кожен студент за роки навчання у вузі має пройти школу студентського будзагону, а й зробити все, щоб ця настанова виконувалася. На кожному факультеті повинен бути базовий курс для формування СВЗ.

Тепер — про трудові суб'єктивному порядку. Затяглося навчання з спеціальностей, бо командири загонів послабили контроль за навчанням бійців. Вважаю, що нам взагалі слід найбільшу увагу приділяти командному складові — командирам і комісарам (не секрет, що небагато будзагонів починаються з неважко підбраного командира чи комісара). У кожному загоні мають бути бійці-стажисти, які наступного року, пройшовши стажування, зможуть очолити загони.

В. ШАБАТЬКО: У нашому «Горизонті» половина досвідчених бійців, половина — першокурсники, в основному це випускники робітфаку і недавні воїни Радянської Армії, люди надійні. Щоправда, не обійшлося і в нас без проблем. Одна з них — піонерська прятнина у третьокурсників...

О. ФЕДОРЯКА: Гадаю, іам треба разом з нафедрою педагогіки домогтися того, щоб бійцям СВЗ зраховували роботу в таборі-супутнику при загоні як піонерську прятнину.

В. ШАБАТЬКО: Торік чотириох бійцям «Горизонт», які працювали з дітьми в нашому «Супутнику», що роботу зраховували як практику. Цього року не зраховують. По-моєму, це неправильно.

О. ЖИДЧЕНКО: «Євріа» цього року теж зіткнулася з цією проблемою (сім досвідчених бійців ми через це не змогли взяти в загін). Хоча минулого року немало наших бійців прекрасно працювали в таборі-супутнику, при-

вели подяки за роботу з дітьми.

А в цілому підготовчий період пройшов нормально. У загоні 10 «старичків» — вони справляють добрий вплив на тих, хто їде вперше, дисципліновані, досвідчені і на нове поповнення загону можна покластися. Ідуть не за заробітками. Прагнуть перевирити себе в боротьбі з труднощами. На всіх недільниках — явка сто відсотків...

Г. КУЛАКОВСЬКА: І в нас теж. Наша агітбригада, до речі, посіла перше місце серед бригад зонального загону. І газета «Ударного» визнана кращою...

О. ФЕДОРЯКА: «Ударний» і «Євріа» ще в грудні подали активну допомогу будівельникам — працювали цитуатурами на здавальних об'єктах міста. За сумлінну працю дівчата відзначені грамотами міськомунікомсомолу. Трудилися як справжні майстри.

Є. МИЛЮХА: Хочу розповісти про наш загін комуністичної праці «Комунар». В основному у нас молодшокурсники, представники майже всіх факультетів університету. Працюватимемо як звичайний студентський будзагін. Зараз їдуть недільники, збираємо бібліотеку, готуємо агітбригаду. Комітет комсомолу з особливою увагою підійшов до формування першого в історії нашого вузу загону комуністичної праці — із 70 кандидатів відібрав найкращих, затвердив весь особовий склад. Командир «Комунар» І. Єфанов (це буде його четверте будзагонівське літо), партгор — Ленінський стипендіат В. Петровський. Настрій у загоні бойовий.

Ю. ЛЕГКІЙ: «Штурм» — один із найпопулярніших загонів РФФ, загін із славною історією. У складі загону 18 першокурсників, решта — ветерани, що були в СВЗ по два і три рази. Першокурсники, по-моєму, добрі молодці — робітфаки (я теж із робітфаку), люди, що служили в армії. Надійні. Думаю, що виявлять себе на будові добре.

Т. КУШТА: Я вперше їду командиром СВЗ. Це відповідально. Дуже багато мені допомагають старші товариші — Єфанов, Пенкін.

Н. БУЛАТОВА: От Лена Жидченко каже: «Ідуть не за заробітками». А взагалі: чому ми їдемо? Уперше я їкала просто з цікавості, бо хотіла побачити Північ. Приїхала і здивувалася: Північ була зовсім не такою, як уявлялася. Мені сподобалася робота і вся обстановка в будзагоні. З'явилася багато справжніх друзів, перевірених роботою. А тепер уже тягне на Північ — ми продовжуватимемо те, що почали минулого року. І мої подруги Лена Макеева, Ніна Федорів і інші теж їдуть.

Ю. ЛЕГКІЙ: Ідуть за сподами. Північ така — раз побачиш і потім не можеш забути. Служив там, знаю...

Г. КУЛАКОВСЬКА: Так, Північ тягне. Буває: поїхали перший раз, щоб побачити. Повернулися задоволені, вражень — море. Всі агонди важко. «Більше не поїдемо». А починає формуватися загін — і всі несуть залів. Наші дівчата, що були на Півночі минулого року, їдуть знову...

Т. КУШТА: Не забувайте про те, що ми робимо в будзагоні. Ми будемо, будемо на совість (якість нашої ро-

боти дуже висока). Як приємно усвідомлювати, що в наших будівничках житимуть трудівники Півночі, що ми, студенти, дали їм цю радість. Розумієш, що твоя праця потрібна людям, країні.

Г. КУЛАКОВСЬКА: З якою гордістю «старички» показують молодшим: «Дивіться, це ми зробили». Розповідають, показують... Так, ніби це їхнє рідне місто...

В. ШАБАТЬКО: Я не заперечую заробітку. Студентів потрібні гроші, зароблені в будзагоні, але вони не повинні перетворюватися на самоціль. Коли в загоні починаються розмови про те, скільки заробимо, то, я думаю, треба їх припинити, перевести на жарг. Треба настроюватися на роботу, а не на заробіток. Настроюватися на те, що ми зробимо і що нашу працю люди задовуватимуть добрим словом. Тому головне у підготовчий період — забезпечити в загоні дисципліну. Відвідування всіх суботників, всіх заходів — обов'язкове. Причому особливо це стосується старичків — на них ривняються, за ними тягнуться нові бійці! У нас так: погано виявив себе, допустив порушення — моментально відраховуємо.

Дуже цінуюмо жарг, усмішку. Приїждо, працювали на суботнику. Було пізно — восьма година. Усі потімлялися. Тут прийшла машина. Треба розвантажати. Взляси весело, із жартами — де й утрома поділася!

А гроші? Гроші самі додаються... Вони не головне. Головне — особлива, неповторна атмосфера будзагону, де всі знають один одного, де поряд відчуваєш плече товариша, покладаєшся на нього, як на самого себе...

В. КУЧЕРЯВІЙ: Так, почувтя літять — це в будзагоні головне. І я переконаний, що в нашому інтернаціональному СВЗ це почувтя вже народилося. Насамперед, коли загін формувалася, відібрали найкращих, найгідніших — активність громадського життя, відмінних студентів. Усі бійці добре трудилися на суботниках і недільниках. Виявлять себе з кращого боку. Думаю, що працюючи в НДР, хлопці і дівчата не підведуть, бо розуміють: вони повпреди нашої великої Батьківщини, зобов'язані бути серед кращих. На них дивитимуться і робітники НДР, і молодь із СВЗ різних країн (у нашій програмі — обширне знайомство з життям братньої країни, з її історичними і культурними пам'ятниками, зустрічі із представниками будзагонів соціалістичних країн). Усвідомлення цього зобов'язує.

І ще я знаю, що в нашому загоні не буде «речового ажіотажу», біганини по магазинах.

О. ФЕДОРЯКА: Підготовчий період завершено. Попереду головне випробування — успішно скласти сесію. Тільки за цієї умови студенти можуть одержати комсомольські путівки на будові і стати повноправними бійцями СВЗ. Хай же і для вас, командирів, комісарів, бійців студентських будівельних загонів університету, сесія буде успішною, а літо-1981 вийде в історію СВЗ ХДУ нову яскраву сторінку. А поки — «Присядемо, друзья, перед дальньої дорогою...».

Розмову за круглим столом записала М. КОТЯК.

«ПРИСЯДЕМ, ДРУЗЬЯ, ПЕРЕД ДАЛЬНЕЙ ДОРОГОЙ...»

Сьогодні за круглим столом редакції зібралися бійці, командири і комісари університетських СВЗ—Наталія БУЛАТОВА, трьохкурсниця фізфаку, боєць «Евріки», Олена ЖИДЧЕНКО, четвертокурсниця фізфаку, комісар «Евріки»; Галина КУЛАКОВСЬКА, четвертокурсниця мехмату, командир «Ударного»; Володимир КУЧЕРЯВИЙ, викладач факультету іноземних мов, комісар інтернаціонального СВЗ, що працюватиме в НДР; Тарас КУШТА, трьохкурсник радіофаку, командир «Чайки»; Юрій ЛЕГКИЙ, першокурсник радіофаку, комісар «Штурму»; Єгор МИЛЮХА, заступник секретаря комітету комсомолу університету, комісар «Комунара»; Олександр ФЕДОРЯКА, заступник секретаря комітету комсомолу, начальник штабу трудового семестру; Василь ШАБАТЬКО, четвертокурсник фізфаку, командир «Горизонту».

Ромзову почав

О. ФЕДОРЯКА: 480 чоловік працюватимуть у Надимі, 120 у Транспортній зоні, 50 — у Казахстані, 135 — у резерві провідників. Як бачите, відбулася деяка зміна традиційних місць роботи — цього року ми не надсилаємо загін до Криму. Ось чому залишилося багато дівчат, яких ми не змогли включити до будзагонів. Частина направили на міське будівництво, частину — до загону провідників. Ця перебудова дещо затягла процес формування СВЗ.

Г. КУЛАКОВСЬКА: А на мехматі виникли нові труднощі — на всьому другому курсі і частині першого запроваджено практику, яка закінчується 12 липня. Дуже багато молодшокурсників через це не зможуть поїхати у складі СВЗ.

О. ФЕДОРЯКА: Ми зобов'язані не просто пам'ятати слова Леоніда Ілліча Брежнєва про те, що кожен студент за роки навчання у вузі має пройти школу студентського будзагону, а й зроби-

везти подяки за роботу з дітьми.

А в цілому підготовчий період пройшов нормально. У загоні 10 «старичків» — вони справляють добрий вплив на тих, хто іде вперше, дисципліновані, досвідчені. І на нове поповнення загону можна покластися: ідуть не за заробітками. Прагнуть перевірити себе в боротьбі з труднощами. На всіх недільниках — явка стопроцентна...

Г. КУЛАКОВСЬКА: І в нас теж. Наша агітбригада, до речі, посіла перше місце серед бригад зонального загону. І газета «Ударного» визнана кращою...

О. ФЕДОРЯКА: «Ударний» і «Евріка» ще в грудні подали активну допомогу будівельникам — працювали шпукатурами на здавальних об'єктах міста. За сумлінну працю дівчата відзначені грамотами міськкому комсомолу. Трудилися як справжні майстри.

Є. МИЛЮХА: Хочу розповісти про наш загін комуністичної праці «Комунар». В основному у нас молодшокурсники, представники майже всіх факультетів університету. Працюватимемо як звичайний студентський будзагін. Зараз ідуть недільники, збираємо бібліотеку, готуємо агітбригаду. Комітет комсомолу з особливою вимогливістю підійшов до формування першого в історії нашого вузу загону комуністичної праці — із 70 кандидатів відібрав найкращих, затвердив весь особовий склад. Командир «Комунара» І. Єфанов (це буде його четверте будзагонівське літо), парторг — Ленінський студентліат В. Петровський На-

боти дуже висока). Як приємно усвідомлювати, що в наших будиночках житимуть трудівники Півночі, що ми, студенти, дали їм цю радість. Розумієш, що твоя праця потрібна людям, країні.

Г. КУЛАКОВСЬКА: З якою гордістю «старички» показують молодшим: «Дивіться, це ми зробили». Розповідають, показують... Так, ніби це їхнє рідне місто...

В. ШАБАТЬКО: Я не заперечую заробітку. Студентові потрібні гроші, зароблені в будзагоні, але вони не повинні перетворюватися на самоціль. Коли в загоні починаються розмови про те, скільки заробимо, то, я думаю, треба їх припинити, перевести на жарт. Треба настроюватися на роботу, а не на заробіток. Настроюватися на те, що ми зробимо і що нашу працю люди згадуватимуть добрим словом. Тому головне у підготовчий період — забезпечити в загоні дисципліну. Відвідування всіх суботників, всіх заходів — обов'язкове. Причому особливо це стосується старичків — на них рівняються, за ними тягнуться нові бійці! У нас так: погано виявив себе, допустив порушення — ментально відраховуємо.

Дуже цінуємо жарт, усмішку. Приміром, працювали на суботнику. Було пізно — восьма година. Усі потомилися. Тут прийшла машина. Треба розвантажити. Взяли весело, із жартами — де й утома поділася!

А гроші? Гроші самі додадуться... Вони не головне. Головне — особлива, неповторна атмосфера будзагону, де всі знають один одного,

курсів і частини першого за-
проваджено практику, яка
закінчується 12 липня. Дуже
багато молодшокурсників че-
рез це не зможуть поїхати у
складі СВЗ.

О. ФЕДОРЯКА: Ми зобо-
в'язані не просто пам'ятати
слова Леоніда Ілліча Бреж-
нєва про те, що кожен сту-
дент за роки навчання у ву-
зі має пройти школу студент-
ського будзагону, а й зроби-
ти все, щоб ця настанова ви-
конувалася. На кожному фа-
культеті повинен бути базо-
вий курс для формування
СВЗ.

Тепер — про труднощі су-
б'єктивного порядку. Затяг-
лося навчання з спеціальнос-
тей, бо командири загонів
послабили контроль за на-
вчанням бійців. Вважаю, що
нам взагалі слід найбільшу
увагу приділяти командному
складові — командирам і ко-
місарам (не секрет, що не-
вдачі будзагонів починають-
ся з невдало підбраного
командира чи комісара). У
кожному загоні мають бути
бійці-стажисти, які наступно-
го року, пройшовши стажу-
вання, зможуть очолити за-
гони.

В. ШАБАТЬКО: У нашо-
му «Горизонті» половина до-
свідчених бійців, половина —
першокурсники, в основному
це випускники робітфаку і
недавні воїни Радянської
Армії, люди надійні. Що-
правда, не обійшлося і в нас
без проблем. Одна з них —
піонерська практика у тре-
тьокурсників...

О. ФЕДОРЯКА: Гадаю,
нам треба разом з кафедрою
педагогіки домогтися того,
щоб бійцям СВЗ зараховува-
ли роботу в таборі-супутнику
при загоні як піонерську
практику.

В. ШАБАТЬКО: Торік чо-
тирьом бійцям «Горизонту»,
які працювали з дітьми в на-
шому «Супутнику», цю ро-
боту зараховували як практи-
ку. Цього року не зарахову-
ють. По-моєму, це неправи-
льно.

О. ЖИДЧЕНКО: «Еврика»
цього року теж зіткнулася з
цією проблемою (сім досвід-
чених бійців ми через це
не змогли взяти в загін). Хо-
ча минулого року немало на-
ших бійців прекрасно працю-
вали в таборі-супутнику, при-

тмуємо агітагону. Комітет
комсомолу зособливою ви-
можливістю підійшов до фор-
мування першого в історії
нашого вузу загону комуні-
стичної праці — із 70 кан-
дидатів відібрав найкращих,
затвердив весь особовий
склад. Командир «Комунара»
І. Єфанов (це буде його чет-
верте будзагонівське літо),
парторг — Ленінський сти-
пендіат В. Петровський. На-
стрій у загоні бойовий.

Ю. ЛЕГКИЙ: «Штурм» —
один із найпопулярніших за-
гонів РФФ, загін із славною
історією. У складі загону 18
першокурсників, решта —
ветерани, що були в СВЗ по-
два і три рази. Першокурс-
ники, по-моєму, добрі молод-
ці — робітфаківці (я теж із
робітфаку), люди, що служ-
жили в армії. Надійні. Дума-
ю, що виявлять себе на буд-
ові добре.

Т. КУШТА: Я вперше їду
командиром СВЗ. Це відпові-
дально. Дуже багато мені до-
помагають старші товариші
— Єфанов, Пенкін.

Н. БУЛАТОВА: От Лена
Жидченко каже: «Їдуть не за
заробітками». А взагалі: чо-
му ми їдемо? Уперше я їхала
просто з цікавості, бо хотіла
побачити Північ. Приїхала і
здивувалася: Північ була зовсім
не такою, як уявлялася. Мені
сподобалася робота і вся обста-
новка в будзагоні. З'явилося
багато справжніх друзів, пере-
вірених роботою. А тепер уже
тягне на Північ — ми про-
довжуватимемо те, що поча-
ли минулого року. І мої по-
друзі Лена Макеєва, Ніна
Федорів і інші теж їдуть.

Ю. ЛЕГКИЙ: Їдуть за спо-
гадами. Північ така — раз
побачиш і потім не можеш
забути. Служив там, знаю...

Г. КУЛАКОВСЬКА: Так,
Північ тягне. Буває: поїхали
перший раз, щоб побачити.
Повернулися задоволені, вра-
жень — море. Всі згодні:
важно. «Більше не поїдемо».
А починає формуватися за-
гін — і всі несуть заяви. На-
ші дівчата, що були на Пів-
ночі минулого року, їдуть
знову...

Т. КУШТА: Не забувайте
про те, що ми робимо в буд-
загоні. Ми будемо, будемо
на совість (якість нашої ро-

боти). Пряміром, працювали
на суботнику. Було пізно —
восьма година. Усі потомили-
ся. Тут прийшла машина.
Треба розвантажити. Взяти-
ся весело, із жартами — де
й утома поділася!

А гроші? Гроші самі дода-
дуться... Вони не головне.
Головне — особлива, непов-
торна атмосфера будзагону,
де всі знають один одного,
де поряд відчуваєш плече то-
вариша, покладаєшся на ньо-
го, як на самого себе...

В. КУЧЕРЯВИЙ: Так, по-
чуття ліктя — це в будзаго-
ні головне. І я переконаний,
що в нашому інтернаціональ-
ному СВЗ це почуття вже
народилося. Насамперед, ко-
ли загін формувалася, відбра-
ли найкращих, найгідніших
— активістів громадського
життя, відмінних студентів.
Усі бійці добре трудилися на
суботниках і неділяках.
Виявили себе з кращого бо-
ку. Думаю, що працюючи в
НДР, хлопці і дівчата не під-
ведуть, бо розуміють: вони
повпереді нашої великої Ба-
тьківщини, зобов'язані бути
серед кращих. На них дивитимуться і робітники НДР, і
молодь із СВЗ різних країн
(у нашій програмі — обшир-
не знайомство з життям
братньої країни, з її історич-
ними і культурними пам'я-
тками, зустрічі із представ-
никами будзагонів соціаліс-
тичних країн). Усвідомлення
цього зобов'язує.

І ще я знаю, що в нашому
загоні не буде «речового
ажітажу», біганини по ма-
газинах.

О. ФЕДОРЯКА: Підготов-
чий період завершено. Попе-
реду головне випробування
— успішно скласти сесію.
Тільки за цієї умови студен-
ти можуть одержати комсо-
мольські путівки на будови і
стаги повноправними бійця-
ми СВЗ. Хай же і для вас,
командирів, комісарів, бійців
студентських будівельних за-
гонів університету, сесія бу-
де успішною, а літо-1981
впише в історію СВЗ ХДУ
нову яскраву сторінку. А по-
ки — «Присядем, друзья,
перед дальньої дорогою...».

Розмову за круглим сто-
лом записала **М. КОТЯТ-
КО.**